

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze jako soud odvolací rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Zdeňka Stibrala a soudců JUDr. Ivy Hubáčkové a JUDr. Miroslava Stoklasy ve věci

nezletilých	M. H. , narozeného xxx L. H. , narozené xxx B. H. , narozené xxx všichni bytem xxx, xxx všichni zastoupeni Městskou částí Praha 4 sídlem Praha 4, Antala Staška 2059/80b
děti rodičů	Ing. L. B., Ph.D. , narozené xxx bytem xxx, xxx zastoupené JUDr. Lucií Hrdou, advokátkou sídlem Praha 2, Vinohradská 343/6
a	Ing. R. H., Ph.D. , narozeného xxx bytem xxx, xxx zastoupeného Mgr. Robertem Pavlů, advokátem sídlem Praha 8, Karolinská 707/7

o úpravu styku

k odvolání otce proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 8. dubna 2022, č. j. 0 P 100/2020-559,

takto:

- I. Rozsudek soudu prvního stupně **se** ve výrocích I., III., IV. a VI. **potvrzuje**.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. F.

Odůvodnění:

1. Napadeným rozsudkem soud prvního stupně upravil styk matky s nezletilou B. tak, že bude probíhat každý lichý týden v roce od pátku po skončení školní docházky do neděle 18 hodin a každý týden v roce od pondělí od ukončení školní docházky do úterý, kdy školní docházka začíná, od středy od ukončení školní docházky do čtvrtka, kdy školní docházka začíná; v sudém kalendářním roce od 23. 12. od 9 hodin do 27. 12. do 9 hodin a v lichém kalendářním roce od 27. 12. od 9 hodin do 2. 1. následujícího roku do 18 hodin; v sudém kalendářním roce o jarních prázdninách od pátku, který těmto prázdninám bezprostředně předchází od 16 hodin do neděle, kterou tyto prázdniny končí do 18 hodin, v lichém kalendářním roce o velikonočních prázdninách od prvního dne, který těmto prázdninám předchází od 16 hodin do velikonočního pondělí do 18 hodin; v období letních prázdnin 4 týdny, jejichž termín sdělí otcí vždy do konce ledna příslušného roku písemně s tím, že tyto termíny budou mimo styk otce s nezletilou od 1. 7. do 14. 7. daného kalendářního roku. Období školních prázdnin a svátků má styk uvedený speciální režim. Matka nezletilou převezme a po ukončení styku předá v místě faktického bydliště otce, není-li uvedeno, jinak. Otec je povinen nezletilou ke styku řádně připravit (výrok I.). Styk matky s nezletilou L. nebyl upraven (výrok II.). Tímto rozhodnutím byl změněn rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 5. 12. 2019, č. j. 14 Nc 1126/2019-88, soud vyslovil jeho předběžnou vykonatelnost vyhlášením. Řízení o návrhu otce na zvýšení výživného soud vyloučil k samostatnému projednání (výrok V.). Žádnému z účastníků nepřiznal právo na náhradu nákladů řízení (výrok VI.).
2. Podle odůvodnění rozsudkem téhož soudu ze dne 5. 12. 2019, č. j. 14 Nc 1126/2019-89, byla schválena dohoda rodičů, kterou byly všechny děti svěřeny do péče otce pro dobu před i po rozvodu manželství a matce byla stanovena vyživovací povinnost k nim; byl upraven styk matky s nezl. L. a s nezl. B. Styk s nezl. M. a tehdy nezl. J. upraven nebyl.
3. Matka podala návrh na novou úpravu styku s nezletilými, neboť se musí většinou styku s nimi otce doprošovat. Ráda by navštěvovala děti i v místě jejich trvalého bydliště, ale otec jí do domu zakázal přístup. Otec opakovaně neplnil svou povinnost připravit dcery ke styku a předat je matce, ta byla nucena řešit eliminaci styku s dcerami ze strany otce soudní cestou. Úpravu styku navrhla proto, že zejména u nezl. B. došlo k prohloubení citových vazeb a obnovení rodičovského pouta s matkou.
4. Otec s návrhem na úpravu styku nezletilé B. s matkou nesouhlasil. Hlavním důvodem návrhu matky na rozšíření styku dle něj je účast B. na gymnastice, kromě pondělí také ve středu. Dříve chodila B. na gymnastiku jen v pondělí, kdy nocuje u matky. Pokud navštěvovala gymnastiku minulý školní rok, nepřipravovala se řádně do školy, nemívala často úkoly a do školy chodila naučená (zřejmě má být nenaučená). Ze všech dětí měla v pátém ročníku nejhorší prospěch, na vysvědčení měla 2 trojky z němčiny a z angličtiny, což otec na jazykové škole považuje za neakceptovatelné. Navrhl, aby rozhodnutí o změně režimu nezletilé B. bylo odsunuto na dobu, kdy skončí první pololetí školního roku 2021/2022 a bude možné posoudit plnění jejich studijních a dalších povinností. To, v jakém režimu by v prvním pololetí B. chodila na gymnastiku, by záviselo na doporučeních Dr. K., se kterým jako zkušeným školním psychologem, majícím přímou zpětnou vazbu od vyučujících, by otec tuto věc s matkou mohli dobře koordinovat. Otec nemá pochybnost, že B. je velice šikovná v gymnastice, že jí gymnastika baví, ale je přesvědčen, že nejprve je třeba vždy dostát školním, pracovním nebo rodinným povinnostem a až pak se lze věnovat zábavě. Za pozdní také považoval návrat B. v neděli od matky v 19 hodin, místo stávajících 18 hodin.

Shodu s prvopisem potvrzuje M. F.

5. Z provedeného pohovoru s nezletilou B. dne 15. 3. 2022 soud zjistil, že by u matky chtěla být v pondělí a ve středu a víkendy by chtěla mít od pátku do neděle. Chtěla by to tak mít, protože by chtěla více času trávit s kamarádkami, u matky se jí moc líbí. Ve škole jí nejde němčina, dějepis a matematika, nerada se učí něco z paměti. V pololetí měla 3 trojky ze zeměpisu, dějepis i matematiky. Kroužek gymnastiky, má v pondělí a ve středu, od května 2022 ho má mít i ve čtvrtek. S matkou se může stýkat i bez sestry, je to pro ni v pohodě, není to problém.
6. Po provedeném dokazování soud návrh posoudil dle § 888 a § 891 zák. č. 89/2012 Sb. Ohledně styku matky s L. soud rozhodl nově tak, že se styk neupravuje (výrok II.) z důvodu, že nezletilá L. vzhledem ke svému věku a navázání vztahu s matkou jasně sdělila, že by jí více vyhovovalo styk s matkou si moderovat dle vlastního času.
7. O změně rozsahu styku matky s nezletilou B. soud rozhodl s ohledem na přání nezletilé, které nehodnotil jako přání, které by bylo v příkrém rozporu s jejími zájmy. Soud má vždy dělat vše pro to, aby se vazby mezi dítětem a rodičem obnovily na takovou míru, aby mezi rodiči byly rovnocenné. Výchovný model otce aplikovaný na B. soud hodnotí jako zcela nevhodný, neboť naprosto potlačuje osobnost daného dítěte. Jeden kroužek v týdnu – navíc pohybové aktivity, kterému se chce B. věnovat, baví ji a jde jí, soud naopak považuje za žádanou aktivitu, která je v dnešní době spíše u dětí vzácností, než pravidlem; takováto by neměla být pošlapávána nánosem všech možných povinností kladených na nezletilou. Otec naprosto nevidí osobnost B., která vyrůstá v drilujícím prostředí, de facto asi jedinou aktivitu, kterou má ráda, může praktikovat, pouze pokud splní všechny povinnosti školní, pracovní i rodinné, a pak se může věnovat sobě. Pro šťastný život jednotlivce není nejdůležitější škola či výkon, ale jeho osobní štěstí, na které má právo. Soud odkázal na § 3 zák. č. 89/2012 Sb. a čl. 29 Úmluvy o právech dítěte č. 104/1991 Sb. Výrokem I. soud upravil dle přání B. běžný styk; prázdninový styk upravil pouze ohledně letních prázdnin rozdílně s ohledem na debatu rodičů. Neměl důvod pondělní styk matky s B. neumožnit. V případě, že by soud vyhověl návrhu otce, došlo by naopak ke snížení intenzity styku B. s matkou, což soud považuje za nežádoucí v situaci, kdy především B. chce mít styk s matkou intenzivnější.
8. Soud rozhodl výrokem IV. o předběžné vykonatelnosti rozsudku dle § 27a zák. č. 292/2013 Sb.
9. Výrokem V. vyloučil návrh otce na zvýšení výživného k samostatnému projednání, neboť úprava styku matky s nezletilými nesnesla dalšího odkladu, a ve věci zvýšení výživného bude nutné dokazování doplnit.
10. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto dle § 23 zák. č. 292/2013 Sb.
11. Proti rozsudku, pouze výroku I., podal otec včas odvolání. V jeho následném odůvodnění pod bodem I. provedl procesní rekapitulaci. Pod bodem II. se vyjádřil k dosavadnímu styku dcer s matkou tak, že se jeho realizace často výrazně odlišovala od tohoto, jak o ní bylo rozhodnuto v prosinci 2019. Zjednodušeně řečeno, styk s dcerami si matka často organizovala sama, běžně bez komunikace s ním, jak se to jí či dcerám hodilo, nikoliv dle rozhodnutí soudu. Dcery, když měly být s matkou, s ní často nebyly. Otec často do poslední chvíle nevěděl, zda ke styku dojde či nikoliv. Často docházelo k tomu, že dcery měly být dle rozsudku s matkou, ale byly doma a pokud se jich zeptal, proč, odpověděly mu, že se takto s matkou domluvily. Jednalo se, jak o víkendy, tak i o všední dny. Sám byl a je toho názoru, že matka měla styk s dcerami využívat maximálně naplno, aby se mezi nimi nenarušovaly citové vazby a rodičovské pouto. Jako člověk, který má rád pořádek, je toho názoru, že styk s matkou měl být realizován v zásadě dle rozsudku z prosince 2019 s tím, že by se matka s otcem na občasných odchylkách oproti harmonogramu uvedeném v rozsudku domlouvali spolu s dostatečným časovým předstihem, odchylku oproti režimu si navzájem

odsouhlasili ve formě SMS nebo komunikace na WhatsApp. Důvody pro tento jeho přístup nebyly formální, postavené proti matce, ale ryze praktické. Není vždy doma, bylo třeba se o dcery postarat, vyřešit s nimi školu, jídlo, apod. Na to matka nepřistoupila. Otec si plánuje víkendy několik dní dopředu a stalo se mu několikrát, že v pátek z Prahy odjel na víkend a po návratu zjistil, že byla L. touto dobou doma, neboť se tak prý domluvila s matkou. Za podstatné považuje, že matka systematicky nedodržovala část rozhodnutí soudu ohledně začátku styku „od ukončení školní docházky“. Dcery po ukončení školní docházky docházely a docházejí vždy domů (nikoliv k matce), kde se před stykem s matkou zdržovaly odpoledne (většinou B. – gymnastika trénink) či až do pozdního odpoledne až večera (většinou L.). Před stykem s matkou, odchodem k ní se dcery připravují do školy, jedí, vaří, zvou si kamarádky. K matce odjíždějí téměř výhradně vždy samy MHD. V pod bodem III. se vyjádřil k nastavení režimu B. a opakoval, že režim obou dcer se v minulosti výrazně odchyloval od režimu definovaném v rozsudku z prosince 2019, směrem k režimu spíše neupravenému s tím, že dcery trávily výrazně více času u něj, než u matky. Styk byl realizován tak, že se v něm často nevyznal ani on ani dcery. Již patnáctiletá L. se se zvyšujícím věkem s matkou domlouvala stále častěji, téměř výhradně sama. Pokud se soudem definovaný termín styku matce či L. nehodil, domluvily se spolu, že se realizovat nebude nebo se bude realizovat jindy. Jednalo se hlavně o víkendy, pondělky, které trávila L. v poslední době u matky společně s B. Podobně, i když v jiném rozsahu to měla B. Situace se stala nepřehlednou od začátku školního roku 2021/2022 po jednání soudu v srpnu 2021. Citoval výslech B. u jednání dne 15. 3. 2002, s tím, že jak byla výpověď B. přečtena a interpretována si nebyl jistý, že rozuměl tomu, co vlastně B. řekla, jak chce mít nastavený styk s matkou v pondělí a ve čtvrtek. B. se na to ptal po příchodu domu. Poté, kdy se B. dozvěděla, že L. má styk s matkou neupravený, prohlásila, že ho chce mít stejně neupravený jako L. Důvodem vývoje B. názoru na budoucí styk s matkou rozhodně není to, že by ho chtěla jakýmkoliv způsobem zužovat. Běla je směrem k matce a styku s ní, jak uvedla u soudu, pozitivní, o styk s ní stojí, narušené citové vazby se mezi nimi zacelují a rodičovské pouto se obnovuje. Otec to vítá a je tomu rád. B. se ale cítí již natolik vyspělá, že si bude schopna v pracovní dny organizovat styk s matkou sama, bez nutnosti pevného rozhodnutí soudu, bez asistence otce. Ostatně v minulosti tomu tak často bylo. Otec s tím měl problém, řešil to často s matkou. Na rozdíl od matky má zřejmě větší smysl pro řád, snaží se vyhýbat logistickým problémům, má rád předvídatelnost. Preferuje, pokud styk matky s dětmi probíhá v převažující míře dle rozhodnutí soudu, pokud takové rozhodnutí existuje. Po rozhodnutí o neupraveném styku u L., je pro něj z pohledu logistiky vše komplikovanější. Preferoval by spíše, aby styk L. s matkou byl soudním rozhodnutím zafixovaný a pro něj více předvídatelný. Chápe ale a akceptuje její přání, které u soudu vyjádřila, a soud jí vyhověl. Svůj režim tomu přizpůsobil. Za další velice důležitý důvod pro odvolání uvedl, že má vážný problém s tím, jak konkrétně byl režim B. soudním rozhodnutím nastaven, jaký je „rozlítaný“, jak je neukotvený a vzhledem k požadavku rozumné denní přípravy do školy na druhém stupni i nevhodný. B. to jí začíná pocítovat na vlastní kůži. Rozhodnutí soudu otec považuje za absolutně nevhodné, jak z pohledu přípravy na výuku, tak z pohledu nastavení normálního, stabilního denního režimu B. a jejího zdravého, fyzického a duševního vývoje. Každodenního spěchu, stresu a chaosu si B. užije pravděpodobně dost v dospělosti, dětství má právo mít klidnější a méně stresující. Následně opětovně rozebral rozdíl mezi původně upraveným stykem v prosinci 2019 a stávajícím rozsudkem. Původně nastavený režim označil za lepší a vhodnější, neboť podle současné úpravy by B. měla spát téměř každý den v jiné posteli a režim je velice striktní, daleko více náročný, než ho měla L. v jejím věku. Režim, jaký si přeje B. je režimem flexibilnějším, vhodnějším, jak pro matku, tak B. a její potřeby. Otec považuje za nereálné, málo pravděpodobné, že by B. i v dalších letech striktní režim dle rozhodnutí soudu z dubna 2022 vyhovoval. Pod bodem IV. až do závěru odvolání polemizoval otec s konkrétními body odůvodnění napadeného rozsudku a hodnotil toto odůvodnění; dále se vyjádřil i k závěrečné řeči JUDr. Hrdé. Označil toto vyjádření tak, že názorně ukazuje, jakým agresivním způsobem matka, resp. její právní zástupkyně proti otci vystupují. Obsahuje pasáže, které ho urážejí. V dlouhých nepřehledných souvětí se tu kombinují lži, polopravdy a pravdy, neutrální věci s nulovou

informační hodnotou, překrucují se fakta, pracuje se s emocemi, výroky nejsou podpořeny žádnými důkazy. Nic z toho nepřispívá k dobrým vztahům mezi otcem a matkou, naprosto zbytečně tyto vztahy vyhrcoje. Následně reagoval na toto vyjádření. Závěrem navrhl úpravu styku matky s nezletilou B. na každý lichý týden v roce od pátku po skončení školní docházky do neděle 18 hodin a styk o jarních, velikonočních a hlavních školních prázdninách. Požádal odvolací soud, aby se vyjádřil k formě a obsahu bodu 21. zdůvodnění rozsudku, a to části týkající se hodnocení otce, zejména výroku o jeho nevhodném výchovném modelu, o tom, jak nevidí osobnost B. a hodnocení prostředí, ve kterém B. vyrůstá, jako prostředí drilujícího. Nechápe, proč a jak tyto výroky vznikly, zda-li a jaký mají vztah k rozsudku o nastavení styku dcer s matkou. Osobně se ho velice dotkly, za svoji dlouholetou poctivou a intenzivní péči o čtyři děti si je nezasloužil. Dále doložil komunikaci WhatsApp na téma návštěva matky s M. v ORI.

12. Matka ve vyjádření k odvoláním rovněž rekapitulovala dosavadní průběh řízení (I.). V dalším bodu II. poukázala na to, že předmětem napadeného rozsudku je pouze úprava styku s nezl. B. Převažující část odvolání otce, ve kterém se otec rozsáhle vyjadřuje k otázce výživného či vypořádání společného jmění manželů, považuje za zcela bezpředmětné a vytvářející, jak soudu, tak účastníkům nepřiměřené procesní náklady. Za nadbytečnou a irelevantní považuje i argumentaci otce o kompetenci právní zástupkyně matky, odročení soudních jednání ze zcela opodstatněných důvodů, počtu soudních jednání, který byl ve věci zcela standardní, či personální otázce obsazení soudu. Otec návrh na rozšíření styku s nezletilou B. považuje za účelový, odklání pozornost od meritu sporu, za který považuje vyšší výživného matky na nezletilé. Jak otázku výživného, tak otázku styku s nezletilými matka považuje za zcela zásadní záležitosti, které je nutno v případech daných zákonem ošetřit, proto také při změně poměrů, tj. při stabilizaci a zlepšení vztahů s nezletilou B., navrhla znovu upravit styk, aby odpovídal zejména přání nezletilé B. Ta sama během řízení soudu potvrdila, že si takto přeje styk s matkou rozšířit. Je zcela evidentní, což otec potvrzuje sám obsahem odvolání, že matce v takovém zlepšování vztahů s nezletilými brání, nezletilé proti ní manipuluje. Pro nezletilé děti je přítomnost matky v jejím životě zcela zásadní pro její zdravý psychosociální vývoj, kdy je nutno podotknout, že v důsledku předchozích událostí a otcova jednání jsou vztahy dětí k matce podstatným způsobem narušeny a jejich obnova je složitá. Matka se s ohledem na obsah odvolání otce důvodně obává, že ten pokračuje ve svých manipulativních tendencích, přičemž je přesvědčena, že příčina tvrzených problémů s komunikací nezletilých s matkou pramení jen a pouze z negativního vztahu otce k ní, přičemž tento svůj postoj podsouvá i dětem. V minulosti se na základě odborných konzultací rozhodla zklidnit situaci v rodině tak, že přistoupila na zkrácení styku s nezletilými, i když to bylo v přímém rozporu s jejím přáním a zájmem o ně. Bylo to v době, kdy obě nezletilé dcery odmítaly matku vídat, protože se otec vůči matce velmi ostře vymezoval, a to zejména před nimi. Obě následně tento postoj otce přejaly, vyjadřovaly se opovržlivě jak k matce, tak k jejímu novému příteli a jeho dětem. Matka dlouhodobě usiluje o zlepšení vztahu mezi ní a dětmi, na rady odborníků se snaží postupovat citlivě, s nadhledem a bere ohled zejména na přání samotných nezletilých, jakož i na jim vyhovující režim. Doprovází je k lékaři, v rámci zlepšení vzájemných vztahů s nezletilými docházela také na společné terapie, neboť má tak jedinou příležitost s nimi trávit více času. Před podáním návrhu uznala, že se celá situace zklidnila, nezletilá B. v té době chtěla, pokud to bylo možné, část distanční výuky trávit u matky a vyjádřila přání svůj styk s ní rozšířit, na to matka podala svůj návrh. Z obsahu odvolání jednoznačně plyne, že otec toto zlepšení vztahů mezi matkou a dětmi vnímá s nelibostí. Vadí mu, pokud je nezletilá B. delší dobu u matky (např. nesouhlasil s tím, aby nezletilá B. absolvovala distanční výuku u matky, stejně tak jí nedovolil navštěvovat kroužek gymnastiky ve dny, kdy je v jeho péči, a když na kroužek by jí doprovázela matka). Otec matku před dětmi neuznává jako rovnocenného rodiče, důsledek takového přístupu je zcela evidentní – starší děti matku zcela zavrhl. Pro vztah mladší dcery B. s matkou je tedy v tomto okamžiku naprosto zásadní, aby nezl. B. s ní trávila co nejvíce času. Otcův negativní přístup lze např. ilustrovat i tím, že opakovaně odmítal spolupráci s různými organizacemi, které poskytují poradenství právě v

takových případech, a na které se matka opakovaně obracela s prosbou o radu. Před soudem prvního stupně a následně i ve svém odvolání otec uvádí, že má zájem na tom, aby nezletilí měli s matkou dobré vztahy, nicméně pro zlepšení situace nic nečiní, před matkou vystupuje zcela opačně. Z tohoto důvodu také navrhla v řízení před soudem prvního stupně účast na rodinné terapii/mediaci. K pasážím odvolání otce o časté absentující realizaci styku matky s nezletilými uvedla, že otec opakovaně neplnil svou povinnost připravit dcery ke styku a předat je matce, přičemž matka byla nucena řešit eliminaci styku s dcerami ze strany otce soudní cestou. Usnesením ze dne 28. 7. 2020, č. j. P 100/2020-142, byl otec pod hrozbou pokuty vyzván, aby plnil povinnosti uložené mu rozsudkem. K námitce otce, že rozhodnutí soudu z dubna 2022 postrádá kontinuitu s logikou rozhodnutí z prosince 2019, podotkla, že od posledního rozhodnutí uplynula doba tří let, která je obecnou praxí považována za dobu, po které plynutím času dochází k přirozeným změnám a vývoji na straně nezletilých dětí. Nicméně, takto nově upravený režim styku s matkou si nezletilá B. přála již při prvním rozhodování. Matka z otcova odvolání vnímá opětovný tlak a snahu zúžit její styk s nezletilou B., otec prakticky za nezletilou B. rozhoduje, podsouvá jí své hodnocení a názory na celou věc, což potvrzuje v textu podaného odvolání na str. 9. Z tohoto odvolání matka citovala. K otázce, že systematicky nedodržuje rozhodnutí soudu z prosince 2019, že styk probíhá „od ukončení školní docházky“ uvedla, že bydliště otce je vzdáleno cca 200 m od školního zařízení, kam nezletilá dochází, což je samozřejmě více komfortní. Nezletilé neobtěžují ve školní jídelně, otec jim chystá oběd doma, případně si dcery vaří samy. Pokud potřebují si něco připravit, nebo mají ještě nějakou další aktivitu, odchod k matce se protahuje. Cesta MHD odpoledne nezletilým nevadí, jedná se o naprosto standardní dopravu, ráno je matka vozí autem. Samozřejmě by uvítala, pokud by nezletilé hned po vyučování odcházely k ní, nicméně bez podpory a motivace otce to není reálné. Navíc matka chápe, že obě jsou již ve věku, kdy mají svůj vlastní prostor a organizují si čas dle svých preferencí. Poukázala opět na napomenutí otce soudem, aby nezletilé dcery na styk s matkou řádně připravoval i motivoval. I přesto, že nezletilá B. si samozřejmě může organizovat čas podle svého, je matce jasné, že pod vlivem otce není takováto organizace zcela v jejích rukách. Za nežádoucí označila vyjadřování se a zpochybňování každého argumentu otce, kdy by mohla zrekapitulovat prakticky celý sled událostí vedoucí k současné tristní situaci. Pouze doplnila, že počátek celého problému tkví v jejím rozchodu s otcem, kdy již nesnesla neustálý psychický nátlak a dusno v domácnosti. Otec na to ventiloval svou zlobu před nezletilými dětmi a následně jí zamezil přístup do domu k dětem. Otec se snaží působit dojmem oběti, nicméně tento jeho přístup a neustálá manipulace směrem k dětem si bohužel vybraly svou daň, kdy nezletilí prakticky matku zavrhlí (zároveň také došlo k přerušení kontaktu se širší rodinou – babičkou ze strany matky). Matka jednoznačně vítá, že v současné době se vztahy s nezletilými dcerami alespoň pomalu obnovují. Závěrem uvedla, že veškeré tyto obstrukce a manipulace jsou otcem činěny z toho důvodu, protože chce matku trestat za to, že od něj v minulosti odešla. Pokud by přestal trvat na tom, že veškerá péče a náklady na nezletilé lpí jen na něm, mohl by přenechat část odpovědnosti za péči o děti na matce, která o tuto péči zcela nepochybně jeví zájem. Ztotožnila se se závěry učiněnými soudem prvního stupně, které jsou shrnuty v odůvodnění napadeného rozsudku. Soud sám měl možnost přesvědčit se o tom, že ze strany otce dochází k neustálému prohlubování rodičovského konfliktu a eskalaci nenávisti vůči matce, která je jím primárně soustavně přenášena na děti. Navrhla potvrzení napadeného rozsudku.

13. Následně se matka vyjádřila k rodinné konferenci, která se konala 31. 8. 2022 za přítomnosti matky, otce, nezl. B., jejích sourozenců, paternální babičky, sestry matky, a kamarádů otce M. a P. Konference byla svolána na téma, jak nastavit péči o děti, aby se všem dobře dařilo s body 1.) týdenní režim B.; 2.) napětí mezi sourozenci. Matka delší dobu si nebyla jista, zda se konference zúčastní, také nezl. B. se účastnit nechtěla, jak několikrát matce sdělila. Matka její svolání považovala za účelový krok otce, kterým si – vzhledem k tomu, že matku vyloučil z rozhodování o konání/nekonání rodinné konference, diskuzi o tématech k řešení odmítl – chtěl zajistit pouze jednostranný podklad pro případnou změnu rozhodnutí soudu. Matka navrhovala termín

konference odložit až po ukončení odvolacího řízení, což otec ani koordinátorka neakceptovali. Koordinátorka matce sdělila, že pravidla konference neumožňují jednomu z rodičů témata měnit, pokud již druhý rodič zadal téma jiné. Probíralo se téma „napětí mezi sourozenci“ a téma „nastavení režimu nezl. B.“. Otec opakovaně uváděl, že diskutované problémy nezl. B. jsou důsledkem nevhodně nastaveného režimu péče o ní, argumentoval nahrávkou pořízenou soudem prvního stupně k výsledku nezl. B., že nezl. B. sdělila své přání jinak a soud prvního stupně je jinak interpretoval. Matka vnímala, že nezl. B. je v této otázce již ztracená. Ačkoliv její sourozenci se volně účastnili diskuze, nezl. B. seděla zaražená a bez vyzvání sama nemluvila. Matka v tomto spatřovala jednoznačný záměr otce odchýlit se od rozsudku soudu prvního stupně a styk nezletilé B. s ní zúžit. Matka téma chtěla uzavřít, neboť bylo zřejmé, že se situace vyostřuje a nezl. B. to špatně snáší. Nakonec se B. rozplakala a odešla z místnosti, přestala komunikovat se všemi účastníky, kromě sestry L. Výsledek rodinné konference byl ve vztahu k nezl. B. naprosto nešťastný, B. byla zcela zbytečně vystavena stresu při nevhodné diskuzi. Pocit matky je takový, že výsledkem celé rodinné konference v otázce styku s B. je spíše ztráta důvěry a krok zpět, namísto toho, aby byly jejich vzájemné vztahy posilovány a aby s otcem hledali ideální varianty řešení.

14. Otec ve svém vyjádření k vyjádření matky neuváděl žádné jiné skutečnosti, vyjádřil se k výpovědi a přání nezletilé ohledně styku s matkou a podal alternativní návrh na jinou úpravu styku. Doložil vysvědčení nezl. B. od třetího ročníku základní školy, dále rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 4 ze dne 29. 4. 2020, č. j. 15 C 6/2020-35, o rozvodu manželství rodičů nezletilé, psychologickou zprávu k situaci v rodině H. ze dne 18. 7. 2022 PhDr. P. K., CSc. a závěrečné setkání pro J., M., L. a B. dne 31. 8. 2022.
15. Kolizní opatrovník navrhl potvrzení napadeného rozsudku.
16. Odvolací soud přezkoumal napadené rozhodnutí v rozsahu vymezeném odvoláním, včetně řízení předcházejícího jeho vyhlášení (§ 205, § 205a, § 212 o. s. ř.), a odvolání neshledal důvodným.
17. Odvoláním nebyl napaden výrok II. a V., které tak nabyly samostatně právní moci (§ 206 odst. 2 o. s. ř.), nebyly tak předmětem přezkumu odvolacím soudem.
18. Soud založil své rozhodnutí na dostatečně zjištěném skutkovém stavu. V řízení bylo prokázáno, že ohledně styku nezletilé B. dochází mezi rodiči k rozporům, když otec nesouhlasil s rozšířením tohoto styku oproti stávající úpravě z roku 2019. Soud správně poukázal na § 888 a § 891 zák. č. 89/2012 Sb., neboť podmínky pro jejich aplikaci byly splněné. V řízení bylo zjištěno, že vztahy mezi rodiči jsou vypjaté, což se, bohužel promítá i do přenášení tohoto konfliktu na nezletilou B. B., která byla v řízení slyšena, vyjádřila svůj jednoznačný názor a přání stýkat se s matkou v takovém rozsahu, který soud respektoval, a takto i rozhodl. Nezletilý B., již bylo 12 let, je tedy dostatečně způsobilý svoji situaci hodnotit a vyjádřit se k ní. Argumentace otce spočívající v tom, že takto upravený styk je nepřehledný, neobstojí, neboť soud prvního stupně zcela exaktně vyjádřil rozsah styku i způsob předávání nezletilé B. Rovněž, tak se soud správně vypořádal s argumentací otce spočívající v tom, že u nezletilé B. musí mít přednost nejdříve škola, rodinné a pracovní povinnosti před další zábavou, jak otec hodnotí její zájmovou sportovní činnost. V řízení bylo zjištěno, že kroužek gymnastiky je jedinou mimoškolní aktivitou nezletilé, nezletilou baví a je v ní úspěšná. Nepochybně pro zdravý rozvoj dítěte, a to jak duševní i psychický je přiměřená sportovní aktivita, jak je tomu u nezletilé B., důležitá. Otec dále namítal, že aktuálně upravený styk znamená, že B. bude prakticky každou noc spát v jiné posteli. To je věcí faktu, ovšem jedná se o důsledek neshody mezi rodiči, který musí soudní úpravou styku řešit soud. Je nerozhodné, že s takovouto úpravou otec nesouhlasí, jestliže vyhovuje samotné nezletilé, které zřejmě tato situace problém nečiní, což s ohledem na svůj věk je již schopná vyhodnotit. Ostatně jedná se o „posteť“ u jednoho nebo druhého rodiče. V zájmu nezletilé je, aby její kontakt s oběma rodiči byl maximálně rovnocenný.

Právně nevýznamná je tedy argumentace otce, že převzal do své péče čtyři nezletilé děti a dostalo se mu takového „odvděčení“. Úprava styku nezletilého dítěte, které je v péči jednoho rodiče s druhým rodičem, není odměnou ani trestem pro žádného z rodičů. Jedná se o zákonem garantované právo nezletilého dítěte na styk s oběma rodiči, stejně tak jako garantované právo a povinnost obou rodičů na péči o nezletilé děti a styk s nimi. Za nepodstatné také odvolací soud hodnotí argumentační námitky otce, že u B. došlo ke zhoršení školního prospěchu, má nejhorší školní prospěch ze všech čtyř sourozenců v obdobném věku. Je otázkou, zda zhoršený školní prospěch je věcí styku nezletilé s matkou, či projevem neochoty otce respektovat právo dcery na zcela odpovídající a přirozený kontakt s matkou, a konflikt z toho pramenící. Rovněž tak nelze přehlédnout, že nepochybně není v zájmu nezletilé B., aby byla takovýmto způsobem srovnávána se svými staršími sourozenci, neboť je obecně známou skutečností, že každé dítě je jiné. Není také povinností dítěte splňovat představu rodiče o školním prospěchu, i když nepochybně je správné, když rodič má zájem, aby školní výsledky dítěte byly co nejlepší. Otec dále vytýkal matce, že tato nepřebírala nezletilou B. dle rozhodnutí soudu z roku 2019, tedy po vyučování. Z obsahu spisu se však podává, že to byla naopak matka, která se prostřednictvím soudního rozhodnutí musela domáhat toho, aby otec plnil řádně uložené mu povinnosti dané mu rozsudkem ze dne 5. 12. 2019, č. j. 14 Nc 1126/2019-88, a to pod pohrůžkou pokuty. Z uvedeného vyplývá, že odvolací argumentace otce je jednostranně zaměřená na to, aby nedošlo k rozšíření styku nezletilé s matkou, argumentace tam používaná je zcela účelová, a obsahem spisu vyvrácená. Rovněž tak odvolací soud nepřihlédl k jeho námitce, že výpověď nezletilé B. před soudem byla interpretována špatně. Pro soud je vyjádření nezletilé zcela srozumitelné. Pro úpravu styku nezletilé s matkou není také rozhodující, zda v poslední době přestala nezletilou B. gymnastika bavit, či zda na ní aktuálně nedochází, snad z důvodu tvrzeného úrazu. Úprava styku dítěte s rodičem se neodvívá a není závislá na jejich konkrétních zájmech, jde o úpravu styku dítěte s rodičem jako takovou, je věcí příslušného rodiče, jakým způsobem se svým nezletilým dítětem tráví čas. S ohledem na věk nezletilé B. je také zcela přirozené, pokud matka respektuje její vlastní program, a je ochotna se mu přizpůsobit. K otázce rodinné konference se odvolací soud blíže nevyjadřuje. Z popisu jejího průběhu je zřejmé, že nepochybně nebyla ku prospěchu nezletilé B., kterou dovedla k pláči a blokaci komunikace; účastnily se jí dokonce cizí osoby (přatelé otce).

19. Další požadavek otce, aby se odvolací soud vyjádřil k vybraným pasážím odůvodnění napadeného rozsudku, nemá oporu v zákoně a odvolací soud na něj proto nereaguje. Úkolem odvolacího soudu je přezkoumat věcnou správnost výroku napadeného rozhodnutí včetně řízení předcházejícího jeho vyhlášení.
20. S odkazem na výše uvedené, když odvolací soud neshledal pochybení ani v akcesorických výrocích o náhradě nákladů řízení, byl napadený rozsudek jako věcně správný dle § 219 o. s. ř. potvrzen.
21. O náhradě nákladů odvolacího řízení bylo rozhodnuto dle § 224 odst. 1 o. s. ř. a § 23 zák. č. 229/2013 Sb.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku **není** dovolání přípustné.

Praha 14. září 2022

JUDr. Zdeněk Stíbrál v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. F.